

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-26/22 – 1

Asia C-26/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

11.1.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Wiesbadenin hallintotuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

23.12.2021

Kantaja:

UF

Vastaaja:

Land Hessen (Hessenin osavaltio)

6 K 441/21.WI

WIESBADENIN HALLINTO-OIKEUDEN

VÄLIPÄÄTÖS

Hallintoriita-asiassa

UF

[– –]

kantajana,

[– –] vastaan

Land Hessen, edustajanaan Hessenin tietosuojasta ja tiedonvälityksen vapaudesta vastuussa oleva valtuutettu

[– –]

vastaajana,

väliintulijana:

SCHUFA Holding AG,
[– –]

joka koskee

tietosuojalainsäädäntöä,

Verwaltungsgericht Wiesbadenin kuudes jaosto [– –]

on 23.12.2021 päättänyt seuraavaa:

I. Asian käsittelyä lykätään.

II. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan nojalla seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1) 77 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 78 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että valvontaviranomaisen asianomaiselle ilmoittama ratkaisu

a) on luonteeltaan vetoomusta koskeva päätös? Tästä seuraa, että valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdan nojalla kantelusta tekemän päätöksen tuomioistuinvalvonta rajoittuu lähtökohtaisesti koskemaan vain sitä, onko hallintoviranomainen ottanut kantelun käsiteltäväkseen, tutkinut asianmukaisesti kantelun kohteen ja ilmoittanut kantelun tekijälle tutkinnan tuloksista,

vai siten, että

b) se on ymmärrettävä viranomaisen asiaratkaisuksi? Tästä seuraa, että valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdan nojalla kantelusta tekemän päätöksen tuomioistuinvalvonta johtaa siihen, että tuomioistuimen on valvottava täysimääräisesti asiaratkaisua, jolloin tuomioistuin voi yksittäistapauksessa – esimerkiksi

siinä tapauksessa, ettei harkintavaltaa ole – myös velvoittaa valvontaviranomaisen toteuttamaan yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artiklassa tarkoitetun konkreettisen toimenpiteen?

2. Onko tietojen säilyttäminen sellaisessa yksityisessä luottotietorekisterissä, jossa ilman konkreettista syytä säilytetään julkisesta rekisteristä, kuten maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19) 79 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista kansallisista tietokannoista peräisin olevia henkilötietoja, jotta tietoja voidaan antaa pyydettyäessä, yhteensopivaa 12.12.2007 annetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL C 303, s. 1) 7 ja 8 artiklan kanssa?
- 3a. Ovatko rinnakkaiset yksityiset tietokannat (erityisesti luottotietorekisterin tietokannat), joita on perustettu valtion tietokantojen lisäksi ja joissa valtion tietokannoista peräisin olevia tietoja (käsiteltävässä asiassa maksukyvyttömyyttä koskevia ilmoituksia) säilytetään pidempään kuin asetuksen (EU) 2015/848, luettuna yhdessä kansallisen oikeuden kanssa, tiukoissa rajoissa on säädetty, lähtökohtaisesti sallittuja?
- 3b. Jos kysymykseen 3a vastataan myöntävästi, seuraako yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetystä oikeudesta tulla unohdetuksi, että nämä tiedot on poistettava, kun on säädetty käsittelyn kestosta, joka on sama kuin julkisessa rekisterissä?
4. Siltä osin kuin ainoastaan yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohta voi olla oikeudellisenä perustana myös julkisiin rekistereihin tallennettujen tietojen säilyttämiselle yksityisissä luottotietorekistereissä, onko katsottava, että luottotietorekisterillä on oikeutettu intressi jo silloin, kun kyseiseen rekisteriin on siirretty tiedot julkisesta rekisteristä ilman konkreettista syytä, jotta nämä tiedot ovat pyydettyäessä saatavilla?
5. Voidaanko yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklassa tarkoitetuissa valvontaviranomaisten hyväksymissä käytännesäännöissä, joissa määrätään julkisten rekisterien määräajat ylittävistä tutkintaa ja poistamista koskevista määräajoista, keskeyttää yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetty vertailu?

Perustelut:

I.

- 1 Wiesbadenin hallinto-oikeuden kuudes jaosto esitti jo 31.8.2021 tekemällään välipäätöksellä (6 K 226/21.WI; C-552/21) Euroopan unionin tuomioistuimelle kysymyksen valvontaviranomaisen toiminnan ja sen asianomaiselle kantelun tekijälle antaman ilmoituksen oikeudellisesta luonteesta. Lisäksi kuudes jaosto esitti kysymyksiä, jotka koskivat julkisista luetteloista, esimerkiksi maksukyvyttömyystuomioistuinten julkaisuista, peräisin olevien merkintöjen siirtämistä yksi yhteen yksityisesti hallinnoituihin luetteloihin. Asiassa C-552/21 kyseessä olleen ennakkoratkaisupyyntö perustana ollut kantelu kuitenkin peruutettiin, minkä vuoksi ennakkoratkaisupyyntöä ei käsitellä. Kyseinen tuomioistuin katsoo edelleen, että esitettyjä peruskysymyksiä on tarpeen selventää, minkä vuoksi ne esitetään uudelleen tämän ennakkoratkaisupyyntö yhteydessä samankaltaisessa tapauksessa.
- 2 Tämän menettelyn kantaja vastustaa samoin veloista vapauttamisen rekisteröintiä väliintulijana olevan SCHUFA Holding AG:n yksityiseen luottotietorekisteriin. Se vaatii vastaajaa vaikuttamaan siihen, että SCHUFA Holding AG:n rekisteristä poistetaan merkintä, jossa todetaan seuraavaa:

Vapautus maksamatta olevista veloista myönnetty.

Tämä tieto on peräisin maksukyvyttömyystuomioistuinten julkaisuista. Tämän maksukyvyttömyysmenettelyn osalta olemme saaneet tiedon veloista vapauttamisesta. Viite 906IK1043-15PLZ30175. Asia saatettiin maksukyvyttömyystuomioistuinten käsiteltäväksi kyseisellä numerolla.

*Tapahtuman päivämäärä
17.12.2020*
- 4 Hannoverin alioikeuden 17.12.2020 antamalla päätöksellä kantaja vapautettiin ennenaikaisesti maksamatta olevista veloista. Tämä kirjattiin osoitteeseen www.insolvenzbekanntmachungen.de. Merkintä tällä verkkosivustolla poistetaan kuuden kuukauden kuluttua. Myös väliintulijana oleva SCHUFA Holding GmbH tallentaa tämän merkinnän tietokantaansa. Kantaja otti yhteyttä SCHUFAan tämän merkinnän poistamiseksi. SCHUFA ilmoitti hänelle, että sen toiminta on yleisen tietosuoja-asetuksen mukaista. Yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan mukaan ei myöskään ole ehdotonta oikeutta henkilötietojen poistamiseen. Veloista vapauttamista koskeva merkintä poistetaan kolmen vuoden kuluttua sen kirjaamisesta. Lainsäätäjä on myös todennut tietojen tarpeen liiketoimissa, joten luottokelpoisuustiedot eivät saa puuttua luottotietojärjestelmästä. SCHUFAan ei sovelleta InsBekV:n 3 §:n 1 momentin mukaista poistamisaikaa.
- 5 Kantaja vastusti tätä tietojen säilyttämistä vastaajalle osoittamallaan 10.2.2021 päivätyllä kirjeellä. Hän huomautti, että veloista vapauttamista koskevan

merkinnän säilyttäminen SCHUFAssa on lainvastaista. Säilyttäminen ei ole tarpeen etujen suojaamiseksi. Rekisteröidyn edut ovat selvästi etusijalla. Myönnetyn veloista vapauttamisen ja selvittämättömän maksuhäiriön rinnastamista ei voida hyväksyä. Vaikka merkinnän käsittely katsottaisiin oikeutetuksi, se ei ole enää tarpeen vuoden kuluttua.

- 6 Vastauksena vastaaja ilmoitti kantajalle 17.2.2021 tekemällään päätöksellä, että kantajan tilannetta ymmärrettiin, mutta että SCHUFAlla oli lupa säilyttää epäedullisia veloista vapauttamista koskevia merkintöjä saatavan vapauttamisjaksoa pidempään. Tämän oikeudellisen perustan muodostavat yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan b ja f alakohta sekä 30.6.2017 annetun liittovaltion tietosuojalain (Bundesdatenschutzgesetz, jäljempänä BDSG) (BGBl. I, s. 2097) 31 §, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23.6.2021 annetulla lailla (BGBl. I, s. 1898). Henkilötietoja, joita tarvitaan luottokelpoisuuden arvioimiseksi, voidaan säilyttää niin kauan kuin se on tarpeellista suhteessa niihin tarkoituksiin, joita varten niitä säilytetään. Luottokelpoisuusselvityksissä on sallittua muodostaa ryhmän osan käyttäytymisen perusteella todennäköisyyksiä muiden tähän henkilöryhmään kuuluvien henkilöiden käyttäytymiselle ja luoda niille tilastollinen merkitsevyys.
- 7 Kantaja nosti tästä päätöksestä kanteen asiamiehensä 6.4.2021 toimittamalla kannekirjelmällä. Hän väittää, ettei väliintulija suorittanut etujen punnintaa eikä vastaaja ole riitauttanut tätä. Vastaajalla oli kuitenkin tehtäviensä ja toimivaltuuksiansa vuoksi velvollisuus toteuttaa toimenpiteitä merkinnän poistamiseksi.

II.

1. Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja)

8 Perusoikeuskirjan 7 artikla

Yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen

Jokaisella on oikeus siihen, että hänen yksityis- ja perhe-elämäänsä, kotiaan sekä viestejään kunnioitetaan.

9 Perusoikeuskirjan 8 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan.
2. Tällaisten tietojen käsittelyn on oltava asianmukaista ja sen on tapahduttava tiettyä tarkoitusta varten ja asianomaisen henkilön suostumuksella tai muun laissa säädetyn oikeuttavan perusteen nojalla. Jokaisella on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita hänestä on kerätty, ja saada ne oikaistuksi.

3. Riippumaton viranomainen valvoo näiden sääntöjen noudattamista.

10 Perusoikeuskirjan 47 artikla

Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen Jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa. Jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Jokaisella on oltava mahdollisuus saada neuvoja ja antaa toisen henkilön puolustaa ja edustaa itseään.

Maksutonta oikeusapua annetaan vähävaraisille, jos tällainen apu on tarpeen, jotta asianomainen voisi tehokkaasti käyttää oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettu EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19)

11 78 artikla

Tietosuoja

1. Kun jäsenvaltioissa käsitellään henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä, edellyttäen että kyse ei ole direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista käsittelytoimista.

2. Kun komissio käsittelee henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

12 79 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet käsiteltäessä kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä olevia henkilötietoja

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava Euroopan oikeusportaalissa julkaisemista varten komissiolle sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, viranomaisen, viraston tai muun elimen nimi, joka on kansallisessa lainsäädännössä nimetty suorittamaan rekisterinpitäjän tehtäviä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten teknisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla taataan niiden 24 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä käsiteltyjen henkilötietojen turvallisuus.

3. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että kansallisessa lainsäädännössä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti nimetty rekisterinpitäjä varmistaa tietojen laatu koskevien periaatteiden noudattamisen, erityisesti kansallisiin maksukyvyttömyysrekistereihin tallennettujen tietojen paikkansapitävyyden ja ajan tasalle saattamisen.

4. Jäsenvaltiot ovat direktiivin 95/46/EY mukaisesti vastuussa tietojen keräämisestä ja säilyttämisestä kansallisissa tietokannoissa sekä päätöksistä, jotka koskevat kyseisten tietojen asettamista saataville yhteenliitettyssä rekisterissä, jota voidaan käyttää Euroopan oikeusportaalin kautta.

5. Jotta rekisteröidyt voisivat käyttää oikeuksiaan ja erityisesti oikeutta tietojen poistamiseen, jäsenvaltioiden on muun muassa ilmoitettava rekisteröidyille aika, jonka maksukyvyttömyysrekistereihin tallennetut henkilötiedot ovat saatavilla.

3. Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus; EUVL 2016, L 119, s. 1).

13 Yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artikla

Henkilötietojen käsittelyn laillisuus

1. Käsittely on lainmukaista ainoastaan jos ja vain siltä osin kuin vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) rekisteröity on antanut suostumuksensa henkilötietojensa käsittelyyn yhtä tai useampaa erityistä tarkoitusta varten;
- b) käsittely on tarpeen sellaisen sopimuksen täytäntöön panemiseksi, jossa rekisteröity on osapuolena, tai sopimuksen tekemistä edeltävien toimenpiteiden toteuttamiseksi rekisteröidyn pyynnöstä;
- c) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi;
- d) käsittely on tarpeen rekisteröidyn tai toisen luonnollisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi;
- e) käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi;
- f) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai kolmannen osapuolen oikeutettujen etujen toteuttamiseksi, paitsi milloin henkilötietojen suoja edellyttävät rekisteröidyn edut tai perusoikeudet ja -vapaudet syrjäyttävät tällaiset edut, erityisesti jos rekisteröity on lapsi.

Ensimmäisen alakohdan f alakohtaa ei sovelleta tietojenkäsittelyyn, jota viranomaiset suorittavat tehtäviensä yhteydessä.

--

14 Yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artikla

Oikeus tietojen poistamiseen (”oikeus tulla unohdetuksi”)

1. Rekisteröidyllä on oikeus saada rekisterinpitäjä poistamaan rekisteröityä koskevat henkilötiedot ilman aiheutonta viivytystä, ja rekisterinpitäjällä on velvollisuus poistaa henkilötiedot ilman aiheutonta viivytystä, edellyttäen että jokin seuraavista perusteista täyttyy:

- a) henkilötietoja ei enää tarvita niihin tarkoituksiin, joita varten ne kerättiin tai joita varten niitä muutoin käsiteltiin;
- b) rekisteröity peruuttaa suostumuksen, johon käsittely on perustunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, eikä käsittelyyn ole muuta laillista perustetta;
- c) rekisteröity vastustaa käsittelyä 21 artiklan 1 kohdan nojalla eikä käsittelylle ole olemassa perusteltua syytä tai rekisteröity vastustaa käsittelyä 21 artiklan 2 kohdan nojalla;
- d) henkilötietoja on käsitelty lainvastaisesti;
- e) henkilötiedot on poistettava unionin oikeuteen tai jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvan rekisterinpitäjään sovellettavan lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi;
- f) henkilötiedot on kerätty 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen yhteydessä.

2. Jos rekisterinpitäjä on julkistanut henkilötiedot ja sillä on 1 kohdan mukaisesti velvollisuus poistaa tiedot, sen on käytettävissä oleva teknologia ja toteuttamiskustannukset huomioon ottaen toteutettava kohtuulliset toimenpiteet, muun muassa tekniset toimet, ilmoittaakseen henkilötietoja käsitteleville rekisterinpitäjille, että rekisteröity on pyytänyt kyseisiä rekisterinpitäjiä poistamaan näihin henkilötietoihin liittyvät linkit tai näiden henkilötietojen jäljennökset tai kopiot.

15 Yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artikla

Oikeus tehdä kantelu valvontaviranomaiselle

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehdä kantelu valvontaviranomaiselle, erityisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa hänen vakinainen asuinpaikkansa tai työpaikkansa on taikka jossa väitetty rikkominen on tapahtunut, jos rekisteröity

katsoo, että häntä koskevien henkilötietojen käsittelyssä rikotaan tätä asetusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita hallinnollisia muutoksenhakukeinoja tai oikeussuojakeinoja.

16 Yleisen tietosuojasetuksen 78 artikla

Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin valvontaviranomaista vastaan

1. Jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin itseään koskevaa valvontaviranomaisen oikeudellisesti sitovaa päätöstä vastaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita hallinnollisia muutoksenhakukeinoja tai muita kuin oikeudellisia oikeussuojakeinoja.

2. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, jos 55 ja 56 artiklan nojalla toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole käsitellyt kantelua tai ilmoittanut rekisteröidylle kolmen kuukauden kuluessa 77 artiklan nojalla tehdyn kantelun etenemisestä tai ratkaisusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita hallinnollisia muutoksenhakukeinoja tai muita kuin oikeudellisia oikeussuojakeinoja.

3. Oikeudellinen menettely valvontaviranomaista vastaan on pantava vireille sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, johon valvontaviranomainen on sijoittautunut.

4. **Maksukyvyyttömyydestä 5.10.1994 annettu asetusta (Insolvenzordnung, InsO; BGBl. I, s. 2866), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 16.7.2021 annetun lain (BGBl. I, s. 2947) 5 §:llä**

17 InsO:n 9 § – Julkinen ilmoitus

(1) Julkinen ilmoitus tehdään keskitetyllä ja rajatylittävällä julkaisulla internetissä; se voi tapahtua siten, että julkaistaan ote. Velallinen on määritettävä täsmällisesti, ja erityisesti on ilmoitettava velallisen osoite ja toimiala. Ilmoitusta pidetään tehtynä, kun sen julkaisemispäivästä on kulunut kaksi päivää.

(2) Maksukyvyyttömyystuomioistuimien voi julkaista muitakin ilmoituksia, jos siitä säädetään osavaltion lainsäädännössä. Liittovaltion oikeus- ja kuluttajansuojaministeriö (Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz) valtuutetaan antamaan keskitetyn ja rajatylittävän julkaisemisen yksityiskohtia koskevat säännökset internetissä asetuksilla Bundesratin hyväksynnän saatuaan. Tässä yhteydessä on erityisesti tarpeen säätää rekisteristä poistamisen määräajoista sekä säännöistä, joilla varmistetaan, että julkaisut

1. ovat edelleen koskemattomia, täydellisiä ja ajankohtaisia,
2. voidaan milloin tahansa yhdistää niiden alkuperään.

3. Julkinen ilmoitus riittää osoittamaan, että ilmoitus on tehty kaikille niille, joita asia koskee, vaikka tässä laissa edellytetään sen lisäksi erityistä tiedoksiantamista.

18 InsO:n 286 § – Periaate

Jos velallinen on luonnollinen henkilö, hän vapautuu suhteessa maksukyvyttömyysmenettelyn velkoihin 287–303 a §:ssä säädettyin edellytyksin sitoumuksista, joita ei ole täytetty maksukyvyttömyysmenettelyssä.

19 InsO:n 287 a § – Maksukyvyttömyystuomioistuimen päätös

(1) Jos veloista vapauttamista koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi, maksukyvyttömyystuomioistuin toteaa päätöksellä, että velallinen vapautetaan veloista, kun hän täyttää 295 ja 295 a §:ssä säädetyt velvoitteet ja kun 290 §:ssä ja 297–298 §:ssä säädetyt epäämisen edellytykset eivät täyty. (2) Päätös on julkistettava. 3. Velkoja voi välittömästi hakea muutosta päätökseen.

5. Internetissä julkaistavista maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevista julkisista ilmoituksista 12.2.2002 annettu asetus (BGBl. I 2002, s. 677)

20 1 §

Internetissä julkaistavien maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevien julkisten ilmoitusten on oltava tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Julkaisu voi sisältää ainoastaan tiedot, jotka maksukyvyttömyysasetuksen tai muiden säädösten, joissa säädetään maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevista julkisista ilmoituksista, mukaan on ilmoitettava.

21 3 § Rekisteristä poistamisen määräajat

(1) Sähköisessä tieto- ja viestintäjärjestelmässä julkaistut maksukyvyttömyysmenettelyä, mukaan lukien sen aloittamista, koskevat tiedot poistetaan rekisteristä kuuden kuukauden kuluessa maksukyvyttömyysmenettelyn peruuttamisesta tai sen päättymistä koskevan päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Jos menettelyä ei ole aloitettu, määräaika alkaa kulua julkaistujen turvaamista koskevien toimenpiteiden peruuttamisesta.

(2) Veloista vapauttamista koskevassa menettelyssä julkaistaviin ilmoituksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysasetuksen 289 §:ssä tarkoitettu päätös, sovelletaan 1 momentin ensimmäistä virkettä siten, että määräaika alkaa kulua siitä, kun veloista vapauttamista koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi.

(3) Muut maksukyvyttömyysasetuksen mukaiset julkaisut poistetaan kuukauden kuluttua ensimmäisestä julkaisupäivästä.

6. Liittovaltion tietosuojalaki (Bundesdatenschutzgesetz), joka on annettu 30.6.2017 (BGBl. I, s. 2097, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23.6.2021 annetulla lailla (jäljempänä BDSG; BGBl. I, s. 1858)

22 BDSG:n 31 §

Liiketoiminnan suojaaminen pisteytyksen ja luottotietojen avulla

(1) Luonnollisen henkilön tietyn tulevan käyttäytymisen todennäköisyyden arvon käyttäminen tämän henkilön kanssa solmittavan sopimussuhteen perustamista, täyttämistä tai päättämistä koskevan päätöksen tekemisen yhteydessä on sallittua ainoastaan, jos

1. tietosuojalainsäädännön säännöksiä on noudatettu,
2. todennäköisyyden arvon laskemiseksi tieteellisesti hyväksytyn matemaattis-tilastollisen menetelmän perusteella käytetyt tiedot ovat todistettavasti merkityksellisiä tietyn käyttäytymisen todennäköisyyttä laskettaessa,
3. todennäköisyyden arvon laskemiseen ei ole käytetty yksinomaan osoitteisiin liittyviä tietoja ja
4. osoitteisiin liittyviä tietoja käytettäessä asianomaiselle henkilölle ilmoitettiin näiden tietojen suunnitellusta käytöstä ennen todennäköisyyden arvon laskemista; ilmoittaminen on dokumentoitava.

--

III.

1. Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

23 Vastaajana oleva valvontaviranomainen katsoi valituslupahakemuksen yhteydessä eräässä menettelyssä, joka myös koski veloista vapauttamista ja SCHUFA Holding AG:tä (Verwaltungsgericht Wiesbaden, tuomio 7.6.2021, 6 K 307/20.WI), ettei yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan 1 kohdassa säädetä, että tuomioistuimen on tutkittava kantelua koskevan päätöksen sisällön oikeellisuus. Kyse on pikemminkin vetoomusoikeudeksi muotoillusta kantelu-oikeudesta, johon kohdistuu vain rajoitettu oikeudellinen valvonta. ”Tehokas” oikeussuoja rajoittuu tuomioistuINVALVONNAN yhteydessä siihen, että viranomainen ylipäänsä käsittelee rekisteröidyn kantelun ja ilmoittaa hänelle kantelun etenemisestä ja ratkaisusta edellä mainituissa määräajoissa. Yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdassa ei säädetä yksityiskohtaisemmasta tuomioistuINVALVONNASTA.

24 Kansallisen valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan mukaisesti tekemän päätöksen oikeudellisesta luonteesta on esitetty erilaisia oikeudellisia käsityksiä. Oikeuskäytännössä katsotaan yhtäältä, että kantelun käsittelyä on arvioitava vetoomusten tutkimista koskevan perusteen perusteella eli

kantelun käsittelyä on pidettävä asianmukaisena, kun vastaaja tutkii tosiseikat eikä vain pintapuolisesti perustele kantelussa olevia väitteitä ja kantelun kohdetta koskevaa oikeudellista arviointiaan, ja kun se ilmoittaa tämän ratkaisun kantelun tekijälle – –. Oikeuskäytännössä, joka perustuu vetoomuksien kaltaiseen oikeuteen, vedotaan siihen, ettei yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan 1 kohta muuttanut mitään vanhaan lainsäädäntöön (direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 4 kohta) verrattuna.

- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee tämän lähestymistavan yhteensopivuutta yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan 1 kohdan kanssa. Yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan 1 kohdan mukaan nimenomaan ei riitä, että viranomainen vain käsittelee kantelun, tutkii asianmukaisesti sen kohteen ja ilmoittaa tutkinnan tuloksista. Oikeuskäytännössä vahvistetut periaatteet vastaavat nimittäin vetoomusta koskevia periaatteita ja rajoittavat siten yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdan mukaista oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan valvontaviranomaista vastaan.

- 26 Alkuperäinen direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 4 kohta oli tosin laadittu tällä hetkellä voimassa olevan yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan 1 kohdan sanamuotoa vastaavin sanamuodoin, ja Saksassa oli vanhan lainsäädännön nojalla säädetty vetoomuksen kaltaisesta menettelystä. Direktiivi 95/46/EY ei kuitenkaan sisältänyt tehokasta oikeussuojaa koskevaa vaatimusta, kuten nykyinen asetus (yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohta; ks. myös direktiivin (EU) 2016/680 53 artikla). EU:n lainsäädäntö liittyy nimittäin nyt perusoikeuskirjan 47 artiklassa säädettyyn **tehokkaaseen** oikeussuojakeinoon (ks. tietosuoja-asetuksen 1 artiklan 2 kohta ja direktiivin (EU) 2016/680 1 artiklan 2 kohta). Näin ollen unionin lainsäätäjä on selvästi erottanut tehokkaan oikeussuojan ja vetoomuksen (perusoikeuskirjan 44 artikla). Vetoomuksen käsittelyn kaltainen käsittely ei tässä tapauksessa kuitenkaan johtaisi tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin vaan ainoastaan ”jonkinlaiseen” oikeussuojakeinoon.

- 27 Yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpano riippuisi siis erittäin olennaisesti yleisen tietosuoja-asetuksen 79 artiklassa tarkoitettujen yksityisten oikeussuojakeinojen käytöstä ja olisi siten ensisijaisesti yksityinen tehtävä. Se, että tämä ei voi olla yleisen tietosuoja-asetuksen tarkoitus, käy ilmi siitä, että yleisen tietosuoja-asetuksen vaatimusten täytäntöönpano kuuluu jäsenvaltioille ja niiden kansallisille viranomaisille (yleisen tietosuoja-asetuksen 57 artiklan 1 kohdan a alakohta) Erityisesti yleisen tietosuoja-asetuksen 51 artiklan 1 kohtaan nimenomaisesti sisällytetty kansallisten valvontaviranomaisten tehtävä, joka koskee luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojaamista käsittelyn yhteydessä, vaarantuisi, jos valvontaviranomaisia ei voitaisi tehokkain oikeussuojakeinoin kannustaa hoitamaan tehtäviään. Tällainen päätelmä voidaan tehdä myös johdanto-osan 141 perustelukappaleesta: sen mukaan luonnollisilla henkilöillä on oltava tehokkaat oikeussuojakeinot, ”jos valvontaviranomainen ei käsittele kantelua [– –] tai ei ryhdy toimiin, jotka ovat tarpeen rekisteröidyn oikeuksien suojaamiseksi”.

- 28 Kun otetaan huomioon yleisen tietosuoja-asetuksen ja asetuksen (EU) 2016/680 tavoite, joka on turvata luonnollisille henkilöille heidän perusoikeuksiensa ja -vapauksiensa tehokas suoja ja erityisesti heidän oikeutensa yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan täytäntöönpanemiseksi, kantelun tekemistä koskevan oikeuden käsittelyä ei voida tulkita niin suppeasti, että valvontaviranomainen olisi velvollinen toimimaan vain ”jonkinlaisella tavalla” (vastaavasti myös tuomio 15.6.2021, C-645/19, EU:C:2021:483, 91 kohta). Kun otetaan huomioon myös se, että myös toisen jäsenvaltion valvontaviranomainen voisi rajatylittävässä käsittelyssä todeta, että kyseinen tietojenkäsittely on yleisen tietosuoja-asetuksen säännösten vastaista (ks. tuomio 15.6.2021, C-645/19), tuomioistuimen valvontavalta, joka koskee kansallisen valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan mukaisessa kantelun käsittelyssä tekemää vastaavaa päätöstä, on sitäkin tärkeämpää.
- 29 Oberverwaltungsgericht Koblenz (osavaltion ylempi hallintotuomioistuin), joka 26.10.2020 antamassaan tuomiossa (nro 10 A 10613/20.OVG) katsoi sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa, ettei kantelijalla ole oikeutta saada sisällöltään tietynlaista ratkaisua eikä tiettyä asiaratkaisua, ei tuolloin saattanut asetukseen (EU) 2016/679, tässä tapauksessa sen 78 artiklan 1 kohtaan, liittyvää kysymystä unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi sen lopullista selvitystä varten.
- 30 Tuomioistuin on kuitenkin vakuuttunut, että valvontaviranomaisella on arviointi- ja harkintavaltaa. Yleisen tietosuoja-asetuksen 57 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan jokaisen valvontaviranomaisen on valvottava asetuksen soveltamista ja pantava se täytäntöön. Yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artikla koskee valvontaviranomaisen valtuuksia (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2021, C-645/19). Tältä osin menettely ei eroa millään tavoin kansallisen oikeuden kolmenvälisistä tilanteista, joissa oikeussuojan hakija pyrkii saamaan viranomaisilta toimenpiteitä yksityisen kolmannen osapuolen vahingoksi subjektiivisten julkisoikeudellisten oikeuksien noudattamiseksi. Tässäkin tapauksessa viranomaisen on kantelijan mukaan tutkittava tosiseikat kattavasti ja toimittava sille kuuluvan toimenpiteisiin ryhtymistä koskevan harkintavallan rajoissa. Harkintavalta on kuitenkin olematon, jos subjektiivisia julkisoikeudellisia oikeuksia on loukattu. Tältä osin mikään ei puhu tässä tapauksessa sitä vastaan, että kolmannen osapuolen – eli kantelijan – yleisen tietosuoja-asetuksen nojalla valvontaviranomaista vastaan vireille panemia kantelumenettelyjä käsitellään samalla tavalla kuin Saksan hallintotuomioistuinten käytännössä kansallisessa oikeudessa kymmeniä vuosia on tapahtunut.
- 31 Jotta tulkinta olisi yhtenäinen, kysymykseen 1 on tarpeen saada vastaus. Tältä osin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on edellä kuvatulla tavalla taipuvainen tulkintaan, jonka mukaan tuomioistuimen on tutkittava valvontaviranomaisen asiasisältöä koskevan päätöksen koko sisältö, jolloin valvontaviranomainen voidaan kuitenkin velvoittaa toimimaan vain silloin, kun lakisääteisiä vaihtoehtoja ei ole (kuten mainitun harkintavallan olemattomuuden yhteydessä). Tehokas oikeussuoja voidaan turvata ainoastaan tällä tavoin. Vaikka valvontaviranomainen on täysin riippumaton (ks. tuomio 9.3.2010, C-518/07, EU:C:2010:125), tämä

riippumattomuus ei voi johtaa mielivaltaiseen toimintaan ilman seuraamuksia, kuten tapahtuisi, jos tapaus olisi vetoituksen kaltainen.

2. Ennakkoratkaisukysymykset 2–5

- 32 Yksityiset luottotietorekisterit vastaanottavat valtiolta, tässä tapauksessa väliintulija SCHUFA Holding AG Rheinland-Pfalzin oikeusviranomaiselta, kaikki merkinnät julkisista rekistereistä, tässä tapauksessa velallisuusluettelosta ja maksukyvyttömyysluettelosta. Nyt esillä olevassa asiassa on konkreettisesti kyse veloista vapauttamisen merkitsemisestä rekisteriin ja julkaisemisesta Nordrhein-Westfalenin Saksan osavaltioden pyynnöstä ylläpitämällä insolvznotifizierungen.de-internetsivustolla. Tässä yhteydessä ei ole selvää, onko olemassa yleisen tietosuoja-asetuksen 26 artiklan mukaista yhteistä menettelyä koskevaa säännöstöä.
- 33 Perusoikeuskirjan 6 ja 7 artiklan valossa herää tällöin kysymys siitä, voidaanko julkisiin luetteloihin sisältyvät merkinnät siirtää yksi yhteen yksityisiin tarkoituksiin hallinnoituihin luetteloihin ilman konkreettista syytä tietojen säilyttämiseen yksityisessä luottotietorekisterissä. Säilyttämisen tavoitteena on pikemminkin se, että tietoja voidaan käyttää, jos talouden toimija, esimerkiksi pankki, pyytää tietoja. Tällöin jää vielä täysin avoimeksi, pyydetäänkö tällaista tietoa milloinkaan. Tämä johtaa lopulta tietojen säilyttämiseen kaiken varalta erityisesti silloin, kun tiedot on jo poistettu kansallisesta rekisteristä säilyttämisaian päättymisen vuoksi.
- 34 Kansallisessa lainsäädännössä (BDSG:n 31 §) säädetään luottotietorekisterien suorittamasta niin sanotusta pisteutuksesta, mutta sillä varauksella, että se on (eurooppalaisen) tietosuojalainsäädännön mukaista (BDSG:n 31 §:n 1 momentin 1 kohta). Kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä luottotietorekisterien tietokantojen osalta poistamista koskevasta määräajasta.
- 35 Käsiteltävässä asiassa vastaaja katsoo, että näitä henkilötietoja tarvitaan luottokelpoisuuden arvioimiseen ja että niitä voidaan säilyttää niin kauan kuin se on tarpeen säilyttämisen tarkoituksen toteuttamista varten. Koska kansallinen lainsäätävä ei ole antanut lainsäädäntöä, valvontaviranomaiset ovat laatineet luottotietorekisterien yhdistyksen (Verband der Wirtschaftsauskunfteien) kanssa käytäntönsäännöt, joissa säädetään tietojen poistamisesta päivälleen kolme vuotta sen jälkeen, kun ne on rekisteröity kulloisenkin luottotietorekisterin tiedostoon (ks. Die Wirtschaftsauskunfteien e. V. -yhdistyksen ”Verhaltensregeln für die Prüf- und Löschfristen von personenbezogenen Daten durch die deutschen Wirtschaftsauskunfteien –nimiset käytäntönsäännöt”, jotka on annettu 25.5.2018 ja jotka yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklan mukaiset valvontaviranomaiset ovat hyväksyneet).
- 36 Tästä seuraa, että riidanalainen veloista vapautus on poistettava maksukyvyttömyysilmoituksia koskevasta julkisesta rekisteristä kuuden kuukauden kuluttua, mutta yksityiset luottotietorekisterit (vain seitsemän

suuryritystä) voivat säilyttää ja käsitellä tietoja pyydettyä paljon pidempään, mahdollisesti vielä jopa kolmen vuoden ajan.

- 37 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee jo, onko näiden tietojen ”rinnakkainen säilytys” julkisten rekisterien lisäksi useissa yksityisissä yrityksissä ylipäänsä sallittua. Tältä osin on todettava, että väliintulija SCHUFA Holding AG on vain yksi luottotietorekisteri muiden joukossa ja että näin ollen tietoja säilytetään Saksassa tällä tavoin useissa eri paikoissa, mikä merkitsee vakavaa puuttumista perusoikeuskirjan 7 artiklassa taattuun perusoikeuteen. Tämä johtuu erityisesti siitä, että tällaisesta ”tietojen säilyttämisestä” ei ole säädetty lainsäädännössä ja että sillä voidaan perustellusti mutta myös perusteettomasti puuttua laajamittaisesti asianomaisen henkilön taloudelliseen toimintaan [– –].
- 38 On lisättävä, että yleisen tietosuoja-asetuksen mukaan tietojen käsittely ja näin ollen säilyttäminen on sallittua vain, jos jokin yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyistä edellytyksistä täyttyy. Käsiteltävässä asiassa kyseeseen tulee ainoastaan 6 artiklan 1 kohdan f alakohta. Väliintulija ei taloudellisesti aktiivisena yrityksenä nimittäin suorita yleisen edun mukaista tehtävää tai käytä julkista valtaa (yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohta) [– –].
- 39 Yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu rekisterinpitäjän (tässä tapauksessa SCHUFA Holding AG) tai kolmannen osapuolen (esimerkiksi lainan myöntävä pankki) oikeutettu etu on niin ikään enemmän kuin epävarma. Luottotietorekisterillä on korkeintaan periaatteellinen intressi veloista vapauttamisen tallentamiseen, koska on kyse taloudellisesti merkityksellisestä tosiseikasta ja koska väliintulija ansaitsee sen avulla rahaa, jos se arvioi vakavaraisuuden arvioinnin yhteydessä senkin.
- 40 Tämä on kuitenkin vastoin maksukyvyttömyysmenettelyjen julkisista ilmoituksista internetissä annetun asetuksen (jäljempänä InsBekV) 3 §:n lainsäädännöllistä arviointia, jossa lähtökohtana on kuuden kuukauden säilytys (vain) maksukyvyttömyysrekisterissä [– –]. Edellytetyn vertailun pitäisi johtaa tietojenkäsittelyoikeuteen vain, jos maksukyvyttömyysrekisterissä olevia tietoja todellakin tarvitaan akuutisti taloudellisen tilanteen selvittämiseksi.
- 41 Lisäksi Saksan lainsäätäjät säätelevät InsBekV:n 3 §:ssä veloista vapauttamisen vain suhteellisen lyhyestä kuuden kuukauden pituisesta säilytyksestä maksukyvyttömyysrekisterissä. InsBekV:n 3 § puolestaan perustuu maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/848 (EUVL L 141, s.19) 79 artiklan 5 kohtaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille aika, jonka maksukyvyttömyysrekistereihin tallennetut henkilötiedot ovat saatavilla, jotta rekisteröidyt voisivat käyttää oikeuksiaan ja erityisesti oikeutta tietojen poistamiseen. Tätä oikeutta ei sovelleta, kun tiedot tallennetaan suureen määrään ”yksityisiä” rekistereitä, joissa tietoja säilytetään kauemmin.

- 42 Tämä johtaa periaatteelliseen kysymykseen siitä, voidaanko maksukyvyttömyysrekisterin tiedot ylipäänsä siirtää kokonaisuudessaan ”yksityiseen” tietokantaan, koska kysely maksukyvyttömyysrekisteristä on joka tapauksessa mahdollista luottotietorekisterille oikeutetun edun yhteydessä niin kauan kuin tietoja säilytetään siellä. Jos tietojen sallittu säilyttäminen luottotietorekisterissä sallittaisiin, tämä johtaisi tietojen rinnakkaiseen säilyttämiseen ja veisi rekisteröidyltä mahdollisuuden käyttää oikeuttaan vaatia tietojen poistamista maksukyvyttömyystuomioistuimessa. Kyse olisi siis eräänlaisesta tietojen varalla säilyttämisestä ne säilyttävässä luottotietorekistereissä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, ettei tätä voitaisi hyväksyä perusoikeuskirjan 8 artiklan ja yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdan muodostamassa yhteydessä. Samoin rekisteröidyn pitäisi vedota oikeuksiinsa useaan kertaan kaikkien luottotietorekisterien yhteydessä, mikä johtaa viime kädessä siihen, että tietojen poistamista koskevia hakemuksia on tehtävä moninkertainen määrä, ja vaikeuttaa tehokasta oikeussuojaa.
- 43 Siltä osin kuin myönnetään, että julkisista rekistereistä peräisin olevien tietojen säilyttäminen yksityisissä yrityksissä (luottotietorekistereissä) on sallittua, kuten valvontaviranomainen tällä hetkellä tekee, nousee esiin kysymys siitä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklan nojalla hyväksytyt yksityiset käytännesäännöt, joissa säädetään tavanomaisista poistoa koskevista määräajoista, sisällytettävä yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vertailuun. Väliintulija ja myös vastaajana oleva valvontaviranomainen katsovat, että käytännesääntöjen mukaan velasta vapauttamiseen pätee kolmen vuoden säilyttämis-oikeus.
- 44 Tältä osin jaosto noudattaa Oberlandesgericht Schleswig-Holsteinin (osavaltion ylioikeus) käsitystä, jonka mukaan veloista vapauttamista koskevat menettelysääntöjen II.2.b kohdan mukaiset tutkinta- ja poistamisajat ovat ristiriidassa InsO:n 9 §:n ja InsBekV:n 3 §:n kanssa (OLG Schleswig-Holstein, tuomio 4.6.2021, 17 U 15/21, II. 1. c) cc). Näin ollen käytännesäännöillä ei voida oikeuttaa tietojen käsittelyä (säilytystä). Tästä seuraa, että vaikka valvontaviranomaiset hyväksyisivätkin nämä järjestelmät, niitä ei voida ottaa huomioon yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa edellytetyssä vertailussa. Sitä eivät oikeuta luottotietorekisterin oikeutettu etu, säilyttämisen kesto eivätkä näin ollen säilyttämisajatkaan.
- 45 Kun julkisista rekistereistä peräisin olevat tiedot tallennetaan luottotietorekistereihin sallitusti, näihin ”yksityisiin” luottotietorekistereihin pitäisi pikemminkin soveltaa enintään samoja säilytystä ja poistamista koskevia määräaikoja kuin julkisiin rekistereihin. Tämä merkitsee sitä, että tiedot, jotka on poistettava julkisesta rekisteristä, olisi samanaikaisesti poistettava myös kaikista ”yksityisistä” luottotietorekistereistä, joihin tiedot on lisäksi tallennettu.
- 46 Koska nyt esillä olevassa asiassa on kyse perustavanlaatuisesta kysymyksestä, joka koskee julkisten rekisterien tietojen säilyttämistä yksityisissä yrityksissä, ja

jos säilytys on sallittua, siitä, milloin nämä tiedot on poistettava, asian käsittelyä lykätään ja asia saatetaan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Päätös on lopulta tehtävä sen vastauksen perusteella, jonka unionin tuomioistuin antaa näihin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaa ja yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohtaa koskeviin erittäin kiistanalaisiin kysymyksiin.

IV.

47 Tähän välipäätökseen ei voida hakea muutosta.

[– –] Wiesbaden, 5.1.2022

[– –] [Jäljennösmerkintä]

TYÖASIAKIRJA